

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Conradi Oligenii J. C. Dissertatio De Primariis Precibus
Imperialibus**

Corradini, Pietro Marcellino

Friburgi Brisgoiae, 1707

XL. Indultum Calixti III. Friderico III.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-63022](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-63022)

62 De primariis Precibus Imperialibus
pressionibus verborum, & cum quibuscum-
que clausulis etiam talibus, per quas no-
minatum, specificè, & expresse ipsis per
Imperatorem nominatis, seu primarias
Preces habentibus, vel alicui eorum no-
minationi specificè, & expresse derogare-
tur &c. Volumus autem, quod ipsi nomi-
nati, & primarias Preces habentes, Ca-
nonicatus, & Præbendas, Beneficia, &
Officia &c. sub eorum nominationibus,
seu primariis Precibus comprehensa, si va-
cabant, vacant, vel insimul, aut successi-
ve vacabunt aliàs, juxta dictarum Pre-
cum tenorem, atque formam acceptare,
& Precum hujusmodi executores de illis
sibi providere; & omnia alia in præmissis
quomodolibet opportuna facere, & exequi
possint, & valeant perinde ac si accepta-
tiones, ac provisiones prædictæ nullatenus
subsecuta fuissent, non obstantibus &c. Da-
tum Rome apud sanctum Petrum anno In-
carnationis Dominicæ millesimo quadrin-
gentesimo quinquagesimo quarto, decimo
Kalen. Octobris, Pontificatus nostri anno
octavo.

XL. Mortuo Nicolao V., apud Calixtum
IndultumCa- III. successorem Fridericus usu rerum
lixti III. Fri- edoctus institit petens diploma, quo om-
derico III. nia disposita per Nicolaum confirmaren-
tur, iterumque Concordatis Germaniæ

derogaretur; quod Calixtum fecisse sci-
mus ex sequenti bulla:

Calixtus &c. Casarea dignitatis celsitu-
dinem, necnon eximia, qua charissimum
in Christo filium nostrum Fridericum Ro-
manorum Imperatorem semper Augustum
erga nos, & Apostolicam Sedem clarè co-
gnovimus devotionis affectum intra nostra
mentis arcanum digne revolventes, nedum
ad ea nostri partes officii libenter extendi-
mus, per qua propagatis Romanorum Im-
perii juribus, & præminentis, etiam
Imperatoris, & Imperii decus eorundem,
& honor, aliisque benemeritis profectus,
& commoda succedere valeant; verum
etiam, ut ea, qua per Sedem Apostolicam
Imperatori, & personis predictis gratiose
sunt concessa, sublato quovis dubio super
illorum intellectu, nostri opitulatione mi-
nisterii in sui roboris integritate serventur.
Dudum siquidem fel. recordat. Nicolaus
Papa V. prædecessor noster eidem Imperato-
ri per suas literas gratiose concessit, ut sin-
guli Collatores, & Collatrices per sacrum
Romanum Imperium constituti, qui quatuor,
& ultra Beneficia Ecclesiastica conferre ha-
berent, personas quolibet, pro quibus ipse
Imperator ad certa Beneficia Ecclesiastica
in quibusvis mensibus vacantia primarias
Preces porrigeret, recipere, & admittere

IX

Omnia
in III
III

64 De primariis Precibus Imperialibus
tenerentur &c. Dein relato toto tenore
indulti primi, & secundi Nicolai V. ita
prosequitur: Nos igitur, qui prefato Ni-
colao predecessore, sicut Domino placuit,
rebus humanis exempto, fuimus Divina
disponente clementia, ad summi Apostola-
tus apicem assumpti, cupientes, ut tam
prioris, quam posteriores praeinsertae ipsius
praedecessoris literae, necnon primariae Pre-
ces, quas idem Imperator pro quibusvis
personis haecenus porrexerat, aut porrigeret in
futurum, semotis omnium dubitationum
obstaculis, suum debitum consequantur effe-
ctum; indultum, declarationem, praece-
ptum, mandatum, & derogationem hu-
jusmodi, necnon omnia, & singula tam
in prioribus, quam praeinsertis posteriori-
bus ejusdem praedecessoris literis, ac etiam
primariis Precibus hujusmodi contenta, &
inde sequuta quaecumque auctoritate Apo-
stolica tenore praesentium motu proprio &c.
mera liberalitate, & de certa nostra scien-
tia approbamus, ratificamus, & confirma-
mus, ac juribus subsistere debere declara-
mus, de novoque concedimus pariter, &
indulgemus: decernentes, & declarantes
tam dicti Nicolai praedecessoris praedictas,
quam nostras hujusmodi literas nullatenus
de subreptionis, vel obreptionis vitio no-
tari potuisse, vel debuisse, aut posse, vel
debere

debere quoquo modo, quodque dictarum
ipsius prædecessoris posteriorum literarum
tenor ipse sic insertus omnimodam rei, &
facti certitudinem faciat, illudque robur,
eandem vim, & vigorem per omnia ha-
beat, quam quod, seu quem facerent, &
haberent originales litera præinserta &c.
Volentes, quod persona ista, pro quibus
Preces hujusmodi sunt porrectæ, seu porri-
gentur in futurum in assecutione Beneficio-
rum hujusmodi in quibusvis tam Apostoli-
cis, quam Ordinariis mensibus in quadam
constitutione per nos edita, ac Principum
nationis Germania Concordatis, & ipsius
prædecessoris eorundem Concordatorum con-
firmatoriis literis expressis pro tempore va-
cantium, omnibus aliis cujuscumque digni-
tatis, status, gradus, vel conditionis fue-
rint, etiam presentibus in Romana Curia,
& illam, juxta constitutionem per nos edi-
tam sequentibus, ac nostris veris familia-
ribus, domesticis continuis commensalibus in
certo libro Cancellaria nostra descriptis, ac
pro tempore describendis, ac cæteris quibus-
cumque, præterquam personis venerabilium
fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium,
preferantur, ac possint, & debeant ante-
ferri, etiamsi per regulas, vel ordina-
tiones, seu literas nostras, etiam cum in-
terpositione decreti irritantis aliud statue-

66 De primariis Precibus Imperialibus
remus ipsis presentibus, seu familiaribus
antelationum prerogativas concederemus,
&c. Et quod tam Imperator, quam ha-
bentes Preces hujusmodi, ac desuper eis
concessa Preces, & litera ad cujusvis con-
stitutionis, ordinationis, seu regulae per
nos edita, vel publicata, seu in posterum
edenda, vel publicanda, solemnitatem,
restrictionem, formam, vel satisfactionem,
seu observantiam minime teneantur, nec
ipsa Preces sub illis comprehendantur quo-
quo modo. Et insuper motu, & scientia
similibus volumus, decernimus, & man-
damus sic per quoscumque Auditores, Ju-
dices, sive Commissarios, ac Executores
in dicta Curia, vel extra illam, etiam in
causis in quacumque instantia pendentibus,
sublata eis quacumque alia super iis inter-
pretanda facultate, ac regulis, constitu-
tionibus, ordinationibus, literisque revo-
catoriis, & praedicialibus, tam per di-
ctum Nicolaum praedecessorem, quam nos
editis, factis, vel concessis, aut edendis,
faciendis, vel concedendis, ac nationi
Germanicae Concordatis, & literis eorun-
dem confirmatoriis praedictis in hac par-
te penitus rejectis, quibus omnibus, & sin-
gulis, ac si de verbo ad verbum insere-
rentur motu, scientia, & auctoritate simi-
libus hac vice dumtaxat specialiter, &

.LXX
in alubal
ilqul oarib
bonos inas
nos allun el
de onibus
mayl

Calixtus de
rogat Con-
cordatis.

*expresse derogamus, pronuntiari, sententia-
ri, & deserviri debere &c. Datum Roma
apud sanctum Petrum anno Incarnationis
Dominica millesimo quadringentesimo quin-
quagesimo, quinto Kalen. Octobris, Ponti-
ficatus nostri anno primo.*

Patet ex diplomatibus Nicolai V. su-
perius adductis, indultum primariarum
Precum fuisse Friderico concessum eo
supplicante, & quidem postquam Romæ
coronatus fuerat à Pontifice Romano,
& ejus electio ab eodem confirmata; &
post præstitum juramentum obedientiæ,
ac postquam ille devoverat se Advocata-
tum Romanæ Ecclesiæ. Patuit etiam
neque in indultis per somnium nomina-
tam consuetudinem prædecessorum Fri-
derici, & quod hæ primariæ Preces ab
indulto Pontificio pendebant: itidem quod
Fridericus indulto Nicolai V. usus fuit,
Precesque in illo fundavit; & quot quan-
tæque fuerint exceptiones à Germanis
oppositæ Precibus à Friderico directis vi-
gore indulti Pontificii, quas ut ampu-
taret, non adduxit Imperator consuetu-
dinem, sed Papæ iterum supplicavit pro
novo indulto, quo Concordatis Germa-
niæ derogaretur, & leges à Pontifice la-
tæ, primariis Precibus contrariæ, tolle-
rentur, aut declararentur: quod sanè Fri-

XLI.

Indulta Fri-
derico suppli-
canti conces-
sa, nulla con-
suetudine al-
legata.

Callixtus
1307
1307